

2008 m. birželio 26 d. Teisingumo Teismo (ketvirtoji kolegija) sprendimas byloje (Bundesfinanzhof (Vokietija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Finanzamt Hamburg-Am Tierpark prieš Burda GmbH, buvusią Burda Verlagsbeteiligungen GmbH

(Byla C-284/06) ⁽¹⁾

(Mokesčių teisės aktai — Įsisteigimo laisvė — Direktyva 90/435/EEB — Pelno mokestis — Bendroji mokesčių sistema, taikoma skirtingose valstybėse narėse įsteigtoms patronuojančioms ir dukterinėms bendrovėms — Kapitalo bendrovė — Pajamų ir turto prieaugio skirstymas — Mokestis prie šaltinio — Mokesčio kreditas — Akcininkų rezidentų ir akcininkų ne rezidentų vertinimas)

(2008/C 209/05)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Bundesfinanzhof

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Finanzamt Hamburg-Am Tierpark

Atsakovė: Burda GmbH, buvusi Burda Verlagsbeteiligungen GmbH

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Bundesfinanzhof (Vokietija) — 1990 m. liepos 23 d. Tarybos direktyvos 435/90/EEB dėl bendrosios mokesčių sistemos, taikomos įvairių valstybių narių patronuojančioms ir dukterinėms bendrovėms (OL L 225, p. 6) 5 straipsnio 1 dalies, tapusios 5 straipsniu pagal 2003 m. gruodžio 22 d. Direktyvos 2003/132/EB, iš dalies keičiančios Direktyvą 90/435/EEB dėl bendrosios mokesčių sistemos, taikomos įvairių valstybių narių patronuojančioms ir dukterinėms bendrovėms (OL L 7, p. 41), redakciją, išaiškinimas — Mokesčio prie šaltinio sąvoka — Nacionalinės teisės aktai, numatantys dukterinės bendrovės pajamų ir turto prieaugio apmokestinimą, kai ji paskirsto pelną savo patronuojančiai bendrovei, nors jis būtų neapmokestinamas, jei dukterinė bendrovė juos pasilikytų — EB sutarties 43, 56 ir 58 straipsnių išaiškinimas — Nacionalinės teisės aktai, numatantys kapitalo bendrovės paskirstyto pelno kompensavimą nuosavu kapitalu, dėl ko mokestis taikomas ir tokiu atveju, kai dividendai paskirstomi akcininkams ne rezidentams, negalintiems pelno mokesčio atskaityti iš savo mokėtinų mokesčių

Rezoliucinė dalis

1. Mokesčių prie šaltinio 1990 m. liepos 23 d. Tarybos direktyvos 90/435/EEB dėl bendrosios mokesčių sistemos, taikomos įvairių

valstybių narių patronuojančioms ir dukterinėms bendrovėms 5 straipsnio 1 dalies prasme nėra laikoma nacionalinės teisės nuostata, numatanti, jog dukterinei bendrovei paskirstant pelną savo patronuojančiai bendrovei, apmokestinamos dukterinės bendrovės pajamos ir turto prieaugis, kurie pagal nacionalinę teisę būtų neapmokestinami, jei ši dukterinė bendrovė juos būtų pasilikusi, o ne paskirsčiusi patronuojančiai bendrovei.

2. EB sutarties 52 straipsnį (po pakeitimo — EB 43 straipsnis) reikia aiškinti kaip nedraudžiantį taikyti nacionalinę priemonę, kaip antai 1996 m. Pelno mokesčio (1996 m. Körperschaftsteuergesetz) pagrindinėje byloje taikytinos redakcijos 28 straipsnio 4 dalis, pagal kurią, apmokestinant pelną, kurį dukterinė bendrovė valstybės narės rezidentė paskirsto savo patronuojančiai bendrovei, taikomas toks pats korekcinis mechanizmas, nesvarbu, ar patronuojanti bendrovė reziduoja toje pačioje valstybėje narėje, ar kitoje valstybėje narėje, net jeigu, priešingai nei patronuojančiai bendrovei rezidentei, patronuojančiai bendrovei ne rezidentei jos dukterinės bendrovės rezidavimo valstybė narė nesuteikia mokesčio kredito.

⁽¹⁾ OL C 237, 2006 9 30.

2008 m. birželio 19 d. Teisingumo Teismo (pirmoji kolegija) sprendimas byloje Europos Bendrijų Komisija prieš Liuksemburgo Didžiąją Hercogystę

(Byla C-319/06) ⁽¹⁾

(Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas — Darbuotojų komandiravimas — Laisvė teikti paslaugas — Direktyva 96/71/EB — Viešosios tvarkos nuostatos — Savaitės poilsio laikas — Pareiga nacionalinių valdžios institucijų prašymu pateikti su komandiruote susijusius dokumentus — Pareiga paskirti „ad hoc“ atstovą, reziduojantį Liuksemburge, kuris saugotų visus kontrolei reikalingus dokumentus)

(2008/C 209/06)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Ieškovė: Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama J. Enegren ir G. Rozet

Atsakovė: Liuksemburgo Didžioji Hercogystė, atstovaujama C. Schiltz

Dalykas

Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas — EB 49 ir 50 straipsnių pažeidimas ir netinkamas 1996 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 96/71/EB dėl darbuotojų komandiravimo paslaugų teikimo sistemoje (OL L 18, 1997, p. 1) 3 straipsnio 1 ir 10 dalių perkėlimas — Pareiga paskirti *ad hoc* atstovą, įsikūrusį Liuksemburge, saugoti visus kontrolei būtinus dokumentus — Nacionalinių nuostatų, susijusių su darbo ir įdarbinimo sąlygomis, taikymas tai viršijant, tai nevisiškai įgyvendinant direktyvos reikalavimus

Rezoliucinė dalis

1. Liuksemburgo Didžioji Hercogystė,

— paskelbusi, jog 2002 m. gruodžio 20 d. Įstatymo, perkeliančio 1996 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 96/71/EB dėl darbuotojų komandiravimo paslaugų teikimo sistemoje ir reglamentuojančio darbo teisės taikymo kontrolę, 1 straipsnio 1 dalies 1, 2, 8 ir 11 punktų nuostatos yra privalomos nacionalinės viešosios tvarkos nuostatos,

— nevisiškai perkėlus 1996 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 96/71/EB dėl darbuotojų komandiravimo paslaugų teikimo sistemoje 3 straipsnio 1 dalies pirmosios pastraipos a punkto nuostatas,

— šio 2002 m. gruodžio 20 d. Įstatymo 7 straipsnio 1 dalyje nustačiusi reikalavimus, susijusius su prieiga prie pagrindinės informacijos, reikalingos kompetentingų nacionalinės valdžios institucijų vykdomai kontrolei, kuriems trūksta aiškumo, reikiamo užtikrinti įmonių, ketinančių komandiruoti darbuotojus į Liuksemburgą, teisinį saugumą, ir

— šio įstatymo 8 straipsnyje nustačiusi reikalavimą kontrolei reikalingus dokumentus saugoti Liuksemburge pas ten *ad hoc* reziduojantį atstovą,

neįvykdė įsipareigojimų pagal Direktyvos 96/71/EB 3 straipsnio 1 dalį, skaitomą kartu su šio straipsnio 10 dalimi, bei EB 49 ir 50 straipsnius.

2. Priteisti iš Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės bylinėjimosi išlaidas.

(¹) OL C 224, 2006 9 16.

2008 m. birželio 26 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas byloje (*Verwaltungsgericht Sigmaringen, Verwaltungsgericht Chemnitz* (Vokietija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) *Arthur Wiedermann (C-329/06) prieš Land Baden-Württemberg ir Peter Funk (C-343/06) prieš Stadt Chemnitz*

(Sujungtos bylos C-329/09 ir C-343/06) (¹)

(Direktyva 91/439/EEB — Abipusis vairuotojo pažymėjimų pripažinimas — Pažymėjimo atėmimas valstybėje narėje dėl narkotinių medžiagų arba alkoholio vartojimo — Kitoje valstybėje narėje išduotas naujas pažymėjimas — Atsisakymas pripažinti teisę vairuoti pirmoje valstybėje narėje — Direktyvos 91/439/EEB neatitinkanti gyvenamoji vieta)

(2008/C 209/07)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymus priimti prejudicinį sprendimą pateikę teismai

Verwaltungsgericht Sigmaringen, Verwaltungsgericht Chemnitz

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėjai: Arthur Wiedermann (C-329/06), Peter Funk (C-343/06)

Atsakovai: Land Baden-Württemberg (C-329/06) ir Stadt Chemnitz (C-343/06)

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — *Verwaltungsgericht Sigmaringen* (Vokietija) — 1991 m. liepos 29 d. Tarybos direktyvos 91/439/EEB dėl vairuotojo pažymėjimų (OL L 237, p. 1), iš dalies pakeistos 1996 m. liepos 23 d. Tarybos direktyva 96/47/EB, iš dalies keičiančia Direktyvą 91/439/EEB dėl vairuotojo pažymėjimų (OL L 235, p. 1), 1 straipsnio 2 dalies, 7 straipsnio 1 dalies a punkto, 8 straipsnio 2 ir 4 dalių bei III priedo išaiškinimas — Atsisakymas pripažinti vairuotojo